

Preek – 4de zondag van Pasen, jaar C “Wees een bruggenbouwer”

Broeders en zusters, de afgelopen dagen waren alle ogen gericht op Rome. Miljoenen mensen over de hele wereld wachtten in spanning: ‘Wie zal de nieuwe paus worden?’ En toen hij op de loggia van de Sint-Pieter verscheen, was dat een onverwachte keuze, iemand met een gezicht vol rust en met een warme glimlach: een nieuwe herder voor de wereldkerk, paus Leo XIV.

Zijn eerste woorden waren eenvoudig, maar diep van betekenis; geen plechtige toespraak, maar een uitnodiging die ons allemaal raakte. Hij zei:

"Vandaag vraag ik u allen – waar u ook bent, wie u ook bent – om met mij mee te doen aan één eenvoudige missie: wees een bruggenbouwer. Bouw bruggen waar muren staan. Zoek vrede waar er conflict is. Bied een luisterend oor waar stilte heerst. Strek uw hand uit waar anderen zich afkeren. In uw gezinnen, in uw buurten, in de Kerk en in de wereld – wees de aanwezigheid van Christus, die zelf de grootste brug heeft geslagen: van de hemel naar de aarde, om dicht bij ons te zijn."

Vandaag is het de vierde zondag van Pasen – de zondag van de Goede Herder. Het beeld van de Goede Herder spreekt al eeuwenlang tot ons: de herder die zijn kudde leidt, beschermt en liefheeft. Jezus zegt in het evangelie: “Mijn schapen luisteren naar mijn stem en Ik ken ze, en ze volgen Mij.” Hier spreekt geen afstandelijke leider, maar een Herder die ons bij naam kent. In de oproep van paus Leo herkennen we iets van diezelfde herderlijke geest: een uitnodiging om ‘bruggenbouwers’ te zijn. ‘Bruggenbouwers’ zijn mensen die verbinden, geen muren optrekken maar wegen openen; mensen die – net als Jezus – naar anderen toe gaan, luisteren, troost bieden en hoop brengen.

De paus roept ons op om geen gesloten Kerk te zijn, maar een open gemeenschap; niet naar binnen gekeerd, maar open naar buiten. Want Gods kudde is groter dan alleen de mensen binnen onze muren. Ook wie zoeken, twijfelen, teleurgesteld zijn of zich afgewezen voelen, horen erbij. Bruggen bouwen is niet vanzelfsprekend. Het kost tijd, moed, zachtheid, geduld en liefde. Daartoe worden wij als volgelingen van Jezus geroepen – om medeherders te zijn mét Hem; voor elkaar; voor wie eenzaam is; voor wie zich verloren voelt; voor wie verlangt naar echte verbondenheid.

Deze zondag van de Goede Herder herinnert ons eraan: je bent niet alleen. Jezus leeft. Hij is ons voorgegaan en Hij blijft ons voorgaan. Laten we Hem volgen – met open oren, open handen en een open hart. Laten we de oproep van paus

Leo ter harte nemen en bruggenbouwers zijn van geloof, hoop en liefde. Samen met Jezus, onze Goede Herder, en met onze nieuwe paus Leo, mogen we vol vertrouwen de weg gaan die voor ons ligt. Amen.

Openingswoord

Van harte welkom broeders en zusters bij deze heilige Mis van de 13de zondag door het liturgisch jaar.

De eerste lezing van deze 13de zondag door het jaar geeft een diepzinnige kijk op ons leven en probeert te verklaren hoe het mogelijk is dat er zoiets als de dood bestaat, terwijl God toch geen behagen schept in de ondergang van de levenden. De dood als mysterie, zoals ook het leven zelf een mysterie is, een mysterie dat

we toch eens moeten overdenken, willen we God op het spoor komen; meer nog, willen we enig begrip krijgen van wat de komst van Jezus zijn Zoon in de wereld en in ons leven ten diepste betekent. Dat inzicht doet ons ook beseffen wat we hier en nu- in en door deze Eucharistie- eigenlijk vieren en ontvangen.